

२०७० फागुन १८ आइतबार ०२.०३.१४ ओम शान्ति "अव्यक्त वापदादा" रिवाइज १२.०६.७७ मधुवन

कमलपुष्प समान स्थिति नै ब्राह्मण जीवनको श्रेष्ठ आसन हो

सदा ब्राह्मण जीवनको श्रेष्ठ आसन, कमलपुष्प समान स्थितिमा स्थित रहन्छौ ? ब्राह्मणहरूको आसन सदा साथ रहन्छ, त्यसैले तिमी सबै ब्राह्मणहरू पनि सदैव आसनमाथि विराजमान रहन्छौ ? कमलपुष्प समान स्थिति अर्थात् सदा हरेक कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कर्म गर्दा पनि इन्द्रियहरूको आकर्षणबाट न्यारा र प्यारा । केवल स्मृतिमा न्यारा र प्यारा होइन, हरेक सेकेण्डको सबै कर्म न्यारा र प्यारा स्थितिमा होस् । यसैको यादगार तिमीहरू सबैको गायनमा अहिलेसम्म पनि भक्तहरू हरेक कर्मेन्द्रियप्रति महिमामा नयन कमल, मुख कमल, हस्त कमल भनेर गायन गर्छन् । यो कुनचाहिँ समयको स्थितिको आसन हो ? यस ब्राह्मण जीवनको । आफूले आफैसँग सोध- हरेक कर्मेन्द्रिय कमल समान बनेको छ ? नयन, कमल बनेका छन् ? हस्त, कमल बनेका छन् ? कमल अर्थात् कर्म गर्दा पनि विकारी बन्धनबाट मुक्त । देहलाई देखि पनि रहेका छन् तर देखेर पनि नयन कमलवाला देहको आकर्षणको बन्धनमा आउँदैनन् । जसरी कमल जलमा रहेर जलदेखि अलग अर्थात् जलको आकर्षणको बन्धनबाट न्यारा, अनेक भिन्न-भिन्न सम्बन्धबाट अलग रहन्छ । कमलको सम्बन्ध पनि धेरै हुन्छन् । एकै हुँदैन, प्रवृत्ति मार्गको निशानीको सूचक हो । यस्तै ब्राह्मण अर्थात् कमलपुष्प समान बन्ने आत्माहरू प्रवृत्तिमा रहेँदा, चाहे लौकिक, चाहे अलौकिक साथ-साथै हिलो अर्थात् तमोगुणी पतित वातावरणमा रहेँदा पनि अलग । जुन गुण रचनामा हुन्छ त्यो मास्टर रचयितामा पनि हुन्छ । सदा यही आसनमा स्थित रहन्छौ ? वा कहिलेकाहीँ स्थित हुन्छौ ? सदा आफ्नो यस आसनलाई धारण गर्नेहरू नै सर्व बन्धनमुक्त र सदा योगयुक्त बन्न सक्छन् । आफूले आफैलाई हेर- पाँच विकार, पाँच प्रकृतिका तत्त्वहरूको बन्धनबाट कति प्रतिशत मुक्त भएको छु ? । लिप्त आत्मा हो वा मुक्त आत्मा हो ?

पाटीहरूसँग:-

पाण्डव र शक्ति दुवै युद्धस्थलमा उपस्थित छौ ? युद्ध गर्दै विजय प्राप्त गर्दै अगाडि बढ्दै गइरहेका छौ ? विजयी आत्माहरूलाई सदा विजयको खुशी हुन्छ । विजयी भएकालाई दुःखको लहर हुँदैन । दुःख हुन्छ हारमा । विजयी रत्न सदा खुशी अर्थात् हर्षित रहन्छन् । सपनामा पनि दुःखको दृश्य नआओस् अर्थात् दुःखको अनुभवको महसुसता नआओस् । सपनामा पनि त दुःख हुन्छ नि । कुनै यस्तो दृश्य देखेर सपना पनि दुःख त हुँदैन ? जब सपना पनि सुखदायी हुन्छ तब अवश्य साकारमा सुख स्वरूप हुनेछौ । जब तिमी आफ्नो गुणहरूको महिमा गर्दा भन्ने गर्छौ, सुख स्वरूप हुँ... वा दुःख पनि भन्छौ ? आत्माको अनादि स्वरूप सुख हो भने दुःख कहाँबाट आयो ? जब अनादि स्वरूपबाट तल आउँछौ त्यसैले दुःख हुन्छ । दुःखबाट किनारा भइसकेँ- यस्तो अनुभव गर्छौ ? अरुको दुःखको कुरा सुनेर दुःखको लहर नआओस् किनकि थाहा छ दुःखको दुनिया हो । तिम्रो लागि दुःखको दुनियाँ समाप्त भयो । तिम्रो लागि त कल्याणकारी चढ्ती कलाको युग हो । त्यसैले संकल्पमा पनि दुःखको दुनियाँलाई छोडिसक्यौ, लंगर उठिसक्यो होइन ? यदि दुःख दिनेवाला सम्बन्धी वा दुःखको परिस्थितिले आफू तर्फ खिँचिन्छ भने सम्भक्त केही धागोहरू सूक्ष्ममा बाँकी रहेको छ । सूक्ष्म धागोहरू सबै समाप्त भयो वा के ही रहेको छ ? त्यसको परख वा निशानी हो- खिचावट । यदि धागोले बाँधिएका छौ भने अगाडि बढ्न सक्दैनौ । यदि अहिलेसम्म दुःखको दुनियाको किनारा छोडेका छैनौ भने संगमयुगी त भएनौ नि । फेरि त कलियुग र संगमको धिचको भयौ । न यहाँको न वहाँको, यस्ताको अवस्थाले के होला ? कहिले कहाँ, कहिले कहाँ । बुद्धिको एक ठेगाना अनुभव गर्दैन । भट्किन राम्रो लाग्छ र ? यदि राम्रो लाग्दैन भने खत्म गर । सदा आफ्नो सुख स्वरूपमा स्थित होऊ । बोल्दा पनि सुखको बोल, सोच्दा पनि सुखको कुराहरू, हेर्दा पनि सुख स्वरूप आत्मालाई हेर । शरीरलाई देख्छौ भने शरीर त छ नै अन्तिम विकारी तत्त्वहरूले बनेको । यसैले सुख स्वरूप आत्मालाई हेर । यस्तो अभ्यास चाहिन्छ, जस्तो सत्ययुगी देवताहरूलाई 'दुःख' शब्दको बारेमा थाहा नै हुँदैन । यदि उनलाई सोधेमा दुःख भन्ने पनि केही हुन्छ र भन्नेछन् । त्यसैले त्यो संस्कार यहाँ नै भर्नु छ । यस्तो संस्कार बनाऊ जहाँ दुःख शब्दको ज्ञान पनि नहोस् । प्राप्तिको आधारमा मेहनत केही पनि छैन । राज्यको संस्कार बनेोस्, त्यसको लागि यदि एक जन्मको केही वर्ष मेहनत गर्नु परे पनि के ठूलो कुरा भयो र ! पाँच हजार वर्षको संस्कार बनाउनका लागि थोरै समयको मेहनत हो ।

वरदान:- हृदको कामनाबाट मुक्त बनेर सर्व प्रश्नहरूबाट पर रहनेवाला सदा प्रसन्नचित्त भव

जुन बच्चाहरू हृदको कामनाहरूबाट मुक्त रहन्छन् उनको अनुहारमा प्रसन्नताको झलक देखिनमा आउँछ । प्रसन्नचित्त कुनै पनि कुरामा प्रश्नचित्त हुँदैन । उनीहरूले सदा निःस्वार्थी र सदा सबैलाई निर्दोष अनुभव गर्छन्, कसैमाथि दोष राख्दैनन् । चाहे जस्तोसुकै परिस्थिति आओस्, चाहे कुनै आत्मा हिसाब-किताब चुक्ता गर्नेवाला सामना गर्न आओस्, चाहे शरीरको कर्मभोग सामना गर्न आओस्, तर पनि सन्तुष्टताको कारण उनीहरू सदा प्रसन्नचित्त रहन्छन् ।

स्लोगन:- व्यर्थको चेकिंग ध्यानपूर्वक गर, अलबेला रुपमा होइन ।